برخی از عبارات تبیان در تأیید تواتر قرائات

من بعضی از عبارات شیخ را بخوانم.

> فمن صرف في جميع المواضع كان حسناً، و من لم يصرف ايضاً كذلك، و كذلك ان صرف في موضع و لم يصرف في موضع آخر إلا انه لا ينبغي ان يخرج عما قرأت به القراء لان القراءة سنة، فلا يجوز ان تحمل علي ما يجوز في العربية حتي تنضم اليه الرواية[1]

شیخ می‌فرمایند هر دوی آنها خوب است؛ «كأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْداً لِثَمُودَ[2]»؛ «ثمود» منصرف است یا غیر منصرف؟ می‌گویند هر دوی آنها خوب است. تبیان جلد ششم، صفحه بیست و سه. در منزل نگاه کنید. همه اینها درست است. ادبیات آن هم صحیح است. «**إلا انه لا ينبغي ان يخرج عما قرأت به القراء لان القراءة سنة**»؛ نمی‌توانیم بگوییم هر دوی آنها جایز است. عربیت چه فایده‌ای دارد؟! «**فلا يجوز ان تحمل علي ما يجوز في العربية حتي تنضم اليه الرواية**»؛ تا زمانیکه قاری نگوید «اروی» فایده ندارد. لذا کنار می‌رود. ببینید چه عبارات روشنی است. در مجمع البیان هم هست.

عبارت دیگر؛ جلد اول، صفحه ۲۳2؛ مرحوم شیخ خیلی تلاش می‌کنند که دو قرائت متساوی بشود. وقتی به اینجا می‌رسند می‌فرمایند: «و القراءتان جميعاً صحيحتان قويتان».جلد سوم، صفحه ۱۰9؛ «لأن القراءة سنة متبعة». جلد نهم، صفحه ۶۷؛ «وكلتا القراء تين حسنة».

---

[1]تفسیر التبیان جلد۶ ص۲۳

[2]هود ۹۵

بازبینی #2
ایجاد شده 16 آوریل 2024 14:39:35 توسط ... .
به روزرسانی شده 23 مه 2024 13:03:42 توسط ... .